394R3287

31.12.94 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 349/79

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 3287/94,

annettu 22 päivänä joulukuuta 1994,

yhteisöstä tulevan vientitavaran ennakkotarkastuksesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon(1),

sekä katsoo, että

monet kehitysmaat turvautuvat niin sanottuihin vientitavaran ennakkotarkastusohjelmiin taatakseen rajallisten valuuttavarojen asianmukaisen jakautumisen tuojien kesken ja vastustaakseen sellaisia toimia kuten liikalaskutus ja vilpilliset menettelyt; nämä kehitysmaat ovat uskoneet yksityisille yrityksille tämän tehtävän, johon sisältyy näiden maiden alueelle suunnattujen vientitavaroiden laadun ja hinnan vahvistaminen;

yhteisö tunnustaa kehitysmaiden oikeuden turvautua vientitavaran ennakkotarkastukseen; vientitavaran ennakkotarkastukset voivat antaa mahdollisuuden puuttua aiheettomasti sopimuspuolten vapaasti sopimiin hintoihin ja aiheuttaa muita tarpeettomia kaupan esteitä; yhteistyöllä ja teknisellä avulla tulisi pyrkiä vähentämään vientitavaran ennakkotarkastuksen tarvetta;

Marrakeshissä 15 päivänä huhtikuuta 1994 allekirjoitettuun Uruguayn kierroksen päätösasiakirjaan sisältyy Maailman kauppajärjestön (WTO-sopimus) jäsenten välinen sopimus vientitavaran ennakkotarkastuksesta; tämä sopimus hyväksyttiin ja se on pantava täytäntöön yhteisössä;

yhteisön lainsäädännössä annetaan viejille ylimääräinen takuu, jonka mukaan vientitavaran ennakkotarkastukset tosiasiallisesti suoritetaan WTO-sopimuksen määräysten mukaisesti eivätkä siten muodosta estettä kaupalle;

tätä varten yhteisössä suoritetuille vientitavaran ennakkotarkastuksille olisi asetettava tiettyjä edellytyksiä;

yhteisön vientipolitiikan yhtenäisten periaatteiden säilyttämiseksi on tarpeen säännellä vientitavaran ennakkotarkastusyksikköjen toimintaa yhdenmukaisesti;

menettelytapoja tulisi yksinkertaistaa mahdollisimman paljon, erityisesti hintojen tutkimisen osalta; WTO:n vientitavaran ennakkotarkastussopimuksessa ei kuitenkaan määrätä poikkeuksia ja näin ollen näitä poikkeuksia voidaan soveltaa ainoastaan vientitavaran ennakkotarkastusyksiköiden suostumuksella;

tulisi ottaa käyttöön nopea ja tehokas viejien ja vientitavaran ennakkotarkastusyksikköjen välisten riitojen ratkaisumenettely; WTO:n vientitavaran ennakkotarkastussopimuksessa määrätään tällaisesta menettelystä;

riidat, jotka koskevat sitä, että vientitavaran ennakkotarkastusyksiköt jättävät noudattamatta edellytyksiä ja menettelyjä, täytyy ratkaista niiden kolmansien maiden kanssa, jotka turvautuvat näihin yksikköihin yhteisön ja WTO:n vastaavissa menettelyissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti, ja

WTO:n vientitavaran ennakkotarkastussopimuksen 3 artiklan 3 kohdassa määrätään kolmansille maille annettavasta asiantuntija-avusta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tätä asetusta sovelletaan Euroopan yhteisön tullialueella sellaisten vientitavaran ennakkotarkastusyksikköjen toimintaan, jotka suorittavat kolmansien maiden hallitusten tai julkisten elinten lukuun kolmansiin maihin suunnattujen vientitavaroiden laadun, määrän tai hinnan, erityisesti vaihtokurssien ja rahoituksen edellytysten, tarkkailua (vientitavaroiden ennakkotarkastusohjelmat).

2 artikla

1 Vientitavaran ennakkotarkastusyksikköjen toiminnan, sellaisena kuin se on määritelty 1 artiklassa, edellytyksenä on tässä asetuksessa vahvistettujen edellytysten mukainen ennakkoilmoitusmenettely.

(1) Lausunto on annettu 14 päivänä joulukuuta 1994 (sitä ei ole vielä julkaistu virallisessa lehdessä)

2 Ilmoittaessaan toiminnastaan vientitavaran ennakkotarkastusyksikköjen on annettava tiedoksi komissiolle niiden kolmansien maiden hallitusten tai julkisten elinten, joiden lukuun vientitavaran ennakkotarkastusohjelmat on toteutettu, kanssa tehdyt sopimusehdot, palkkioita koskevia ehtoja lukuun ottamatta. Vientitavaran ennakkotarkastusyksikköjen on annettava myöhemmin tiedoksi komissiolle kaikki valvontaedellytyksiin tehdyt muutokset. Niiden on ilmoitettava samalla tavoin komissiolle tässä asetuksessa vahvistettujen edellytysten noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

3 Komissio välittää kaikki saamansa ilmoitukset jäsenvaltioille.

3 artikla

Edellä 2 artiklassa tarkoitettu ilmoittaminen sisältää seuraavat toimet:

a) tavaran varsinainen tarkastaminen ennen vientiä, jotta voitaisiin todeta, että lähetys (laatu, määrä) on sopimuksen mukainen ja että viejämaan määräämiä tai kansainvälisesti tunnustettuja sääntöjä ja vaatimuksia noudatetaan;

b) hinnan ja tarvittaessa valuuttakurssin ja rahoituksen edellytysten vahvistaminen viejän ja tuojan tekemän sopimuksen, *pro forma* -laskun ja, tarvittaessa, tuontilupahakemuksen perusteella.

4 artikla

Ennakkotarkastusyksikköjen on noudatettava toiminnassaan seuraavia edellytyksiä.

a) Ennen tarkastamista vientitavaran ennakkotarkastusyksikön on ilmoitettava viejälle tarkastuksen yksityiskohtaiset säännöt ja sovellettavat perusteet.

Vientitavaran ennakkotarkastusyksikön on suoritettava asianmukaiset tarkastukset määräajassa, joka mahdollistaa kohtuuttomien viivytysten välttämisen. Saatuaan lopulliset asiakirjat ja tarkastuksen päätyttyä vientitavaran ennakkotarkastusyksikön on esitettävä viiden työpäivän kuluessa tutkimusraportti tai laadittava kirjallisena yksityiskohtainen esitys, jossa eritellään julkaisematta jättämistä koskevat syyt. Viimeksi mainitussa tapauksessa viejillä on oltava mahdollisuus ilmaista näkemyksensä kirjallisesti, ja viejien niin vaatiessa on viipymättä järjestettävä uusintatarkastus molemmille sopivana ajankohtana.

Lisäksi vientitavaran ennakkotarkastusyksikköjen on, aina kun viejät niin pyytävät, huolehdittava ennen varsinaisen tarkastuksen ajankohtaa, alustavasta hinnan vahvistuksesta ja, tarvittaessa, valuuttakurssin vahvistuksesta viejän ja tuojan tekemän sopimuksen pohjalta, pro forma -laskusta ja, tarvittaessa, tuontilupahakemuksesta. Alustavan vahvistuksen jälkeen vientitavaran ennakkotarkastusyksikköjen on välittömästi ilmoitettava kirjallisesti viejille joko hinnan ja/tai valuuttakurssin hyväksymisestä tai niiden hylkäämisen yksityiskohtaisista syistä.

Välttääkseen maksuviivytyksiä vientitavaran ennakkotarkastusyksikköjen on lähetettävä tutkimusraportti viejille tai viejien tehtävään nimittämille edustajille mahdollisimman pian. Mikäli raportissa olisi kirjoitusvirhe, vientitavaran ennakkotarkastusyksikköjen on korjattava virhe ja lähetettävä korjattu tieto asianomaisille osapuolille niin pian kuin mahdollista.

b) Vientitavaran ennakkotarkastustoiminnassa ei saa syrjiä ketään ja tämän toiminnan hoitamisessa käytettyjen menettelyiden ja kriteerien on oltava puolueettomia ja niitä sovelletaan tasapuolisesti kaikkiin viejiin, joita toiminta koskee.

c) Vientitavaran ennakkotarkastusyksikköjen on pidättäydyttävä pyytämästä viejiä toimittamaan tietoa, joka koskee

i) patentoituja, lisensoituja tai julkistamattomia prosesseja koskevaa valmistamistietoa tai prosesseja, joiden patentti on haussa;

ii) muuta julkaisematonta teknistä tietoa kuin tarpeellista tietoa osoittamaan mukautumista teknisiin määräyksiin tai normeihin;

iii) sisäistä hinnoittelua, mukaan lukien valmistamiskustannukset;

iv) voittotasoja;

v) sopimusehtoja viejien ja heidän hankkijoidensa välillä, ellei yksikön ole muuten mahdollista hoitaa kyseistä tarkastusta. (Sellaisissa tapauksissa yksikön on pyydettävä vain tätä tarkoitusta varten tarvittavaa tietoa.)

Yleisesti ottaen vientitavaran ennakkotarkastusyksikköjen on käsiteltävä kaikkia viejiltä saatuja tietoja luottamuksellisena siltä osin kuin kyseisiä tietoja ei jo ole julkaistu, tai kuin ne eivät ole yleisesti kolmansien osapuolien käytettävissä tai muutoin julkisia. Vientitavaran ennakkotarkastusyksikköjen on annettava niille hallituksille, joiden kanssa niillä on sopimussuhde tai joiden valtuuttamia ne ovat, näitä luottamuksellisia tietoja ainoastaan siinä määrin kuin sellaisia tietoja tavallisesti tarvitaan luottokirjeisiin tai muihin maksumuotoihin, tulleihin, tuontilisensiointiin tai valuuttasäännöstelytarkoituksiin.

d) Vientitavaran ennakkotarkastusyksikköjen on kehitettävä menettelyjä vastaanottaa ja tutkia viejien esittämiä epäkohtia ja tehdä asiaa koskevia päätöksiä. Nämä menettelyt on laadittava ja pantava täytäntöön seuraavien ohjeiden mukaisesti:

i) vientitavaranennakkotarkastusyksikköjenonnimitettävä yksi tai useampi virkailija, jotka ovat käytettävissä normaalina työaikana jokaisessa kaupungissa tai satamassa, jossa yksiköt ylläpitävät vientitavaran ennakkotarkastuksen hallinnollista toimistoa vastaanottamassa, tutkimassa ja antamassa päätöksiä viejien valituksista tai epäkohdista;

ii) viejien on toimitettava nimitetyille virkailijoille kirjallisesti kyseessä olevaa erityistä liiketointa koskevat tosiasiat, epäkohdan luonne ja ratkaisuehdotus;

iii) nimitetyt virkailija(virkailijat) harkitsevat myötämielisesti viejien esittämiä epäkohtia ja antaa (antavat) päätöksen niin pian kuin mahdollista ii alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen vastaanottamisen jälkeen.

5 artikla

Vientitavaran ennakkotarkastusyksikköjen on noudatettava hinnanvahvistustoiminnassaan seuraavia edellytyksiä.

a) Vientitavaran ennakkotarkastusyksiköt hylkäävät viejän ja tuojan välillä tehdyn sopimushinnan vain, jos he voivat näyttää toteen, että heidän tutkimustuloksensa epätyydyttävästä hinnasta perustuvat vahvistusprosessiin, joka on sopusoinnussa b-e alakohdassa esitettyjen kriteerien kanssa;

b) Vientitavaran ennakkotarkastusyksikön on perustettava vientihinnan vahvistamista varten tekemänsä hintavertailu samasta vientimaasta samaan tai suurinpiirtein samaan aikaan vientiin tarkoitettujen, samanlaisten tai samankaltaisten vientitavaroiden hintaan (hintoihin), kilpaileviin ja vertailukelpoisiin myyntiehtoihin kauppatapojen ja kaikkien sovellettavien vakioalennusten mukaisesti. Tällainen vertailu perustuu seuraavaan:

i) käytetään ainoastaan hintoja, jotka luovat perustellun vertailupohjan, ottaen huomioon tuontimaalle sekä hintavertailuun käytetylle maalle tai käytetyille mille ominaiset relevantit taloudelliset tekijät;

ii) vientitavaran ennakkotarkastusyksikkö ei luota niiden tavaroiden hintoihin, joita viedään erilaisiin tuontimaihin kuljetushinnan alentamiseksi keinotekoisesti;

iii) vientitavaran ennakkotarkastusyksikkö ottaa huomioon c alakohdassa luetellut erityisehdot;

iv) vientitavaran ennakkotarkastusyksikkö antaa viejälle tilaisuuden perustella hintansa edelläkuvatun prosessin kaikissa vaiheissa;

c) tehdessään hintavahvistusta vientitavaran ennakkotarkastusyksikköjen on otettava asianmukaisesti huomioon myyntisopimuksen ehdot ja liiketoimeen yleisesti sovellettavat määrittelytekijät. Nämä tekijät sisältävät, rajoittamatta niitä kauppaportaaseen ja myyntimäärään, toimitusajat ja -ehdot, liukuhintalausekkeet, laadun määritykset, erityiset muotoilupiirteet, erityiset kuljetus- ja pakkausmääritykset, tilauksen koon, käteismyynnin, kausiluontoiset vaikutukset, lupa- ja muut henkisen omaisuuden maksut ja palvelut, jotka on maksettu sopimuksen osana, jos niitä ei ole, kuten tapana on, laskutettu erikseen; ne sisältävät myös tietyt viejän hintaan liittyvät tekijät, kuten viejän ja tuojan välisen sopimussuhteen;

d) kuljetusmaksujen vahvistus koskee ainoastaan sitä hintaa, joka vientimaan kuljetusmuodolle on sovittu, kuten kauppakirjaan on merkitty;

e) seuraavia tekijöitä ei saa käyttää hinnan vahvistustarkoituksiin:

i) tuontimaassa tuotettujen tavaroiden myyntihinta tuontimaassa;

ii) muusta kuin vientimaasta tulevien vientiin tarkoitettujen tavaroiden hinta;

iii) tuotantokustannukset;

iv) mielivaltaiset tai tekaistut hinnat tai arvot.

6 artikla

Jos vientitavaran ennakkotarkastusyksikkö jättää kolmannen maan hallitukseen tai julkiseen elimeen sitovien velvoitteidensa vuoksi noudattamatta 4 ja 5 artiklassa määritellyt edellytykset eikä toimi 7 artiklassa mainittujen menettelyiden mukaisesti tai on muuta syytä olettaa, ettei WTO-sopimusta noudateta, voidaan turvautua asianmukaisiin menettelyihin, mukaan luettuna asetuksessa (ETY) N:o 2641/84 säädetty menettely siinä vahvistettujen edellytysten mukaisesti(1).

7 artikla

Jos vientitavaran ennakkotarkastusyksikkö ei pysty sopimaan riitaansa viejän kanssa millään muulla tavalla kahden työpäivän aikana 4 artiklan d alakohdan mukaisesti tehdyn valituksen jättöpäivästä, noudatetaan tavallisesti seuraavaa menettelyä.

(1) EYVL N:o L 252, 20.9.1984, s. 1

a) Viejä tai vientitavaran ennakkotarkastusyksikkö, joka haluaa ottaa esille riidan, ottaa yhteyttä WTO:n ennakkotarkastussopimuksen 4 artiklassa viitattuun itsenäiseen yksikköön ja pyytää paneelin muodostamista. Itsenäinen yksikkö on vastuussa paneelin kokoamisesta. Paneelissa on oltava kolme jäsentä. Heidät valitaan siten, että vältetään tarpeettomia kustannuksia ja viivytyksiä. Kyseinen vientitavaran ennakkotarkastusyksikkö valitsee ensimmäisen jäsenen WTO:n ennakkotarkastussopimukseen sisältyvän listan ryhmästä i edellyttäen, että tämä jäsen ei ole sidoksissa tuohon yksikköön. Kyseinen viejä valitsee toisen jäsenen WTO:n ennakkotarkastussopimukseen sisältyvän listan ii ryhmästä edellyttäen, että tämä jäsen ei ole sidoksissa tuohon viejään. Edellä mainittu itsenäinen yksikkö valitsee kolmannen jäsenen WTO:n ennakkotarkastussopimukseen sisältyvän listan ryhmästä iii. Ketään ryhmästä iii valittavaa itsenäistä kaupan asiantuntijaa kohtaan ei esitetä vastaväitteitä.

b) WTO:n ennakkotarkastussopimukseen sisältyvän listan ryhmästä iii valittu itsenäinen kaupan asiantuntija toimii paneelin puheenjohtajana. Hän tekee tarvittavat päätökset varmistaakseen, että paneeli ratkaisee riidan nopeasti, esimerkiksi päätökset siitä edellyttävätkö jutun tosiasiat panelistien tapaamista, ja mikäli näin on missä tällainen kokous pidetään, ottaen huomioon kyseisen tarkastuspaikan.

c) Mikäli riidan osapuolet niin sopivat, a alakohdassa viitattu itsenäinen yksikkö voi valita yhden itsenäisen kaupan asiantuntijan WTO:n ennakkotarkastussopimukseen sisältyvän listan ryhmästä iii tutkimaan kyseistä riitaa. Tämä asiantuntija tekee tarvittavat päätökset varmistaakseen, että riita ratkaistaan nopeasti, ottaen esimerkiksi huomioon kyseisen tarkastuspaikan.

d) Tarkastelun tavoitteena on osoittaa, noudattavatko riidan osapuolet WTO-sopimuksen määräyksiä ja siten tämän asetuksen säännöksiä riidanalaisena olevan tarkastuksen aikana. Menettelyt ovat nopeita ja antavat molemmille oaspuolille mahdollisuuden esittää näkemyksiään henkilökohtaisesti tai kirjallisesti.

e) Kolmejäsenisen paneelin päätökset tehdään enemmistöllä. Päätös riidasta annetaan kahdeksan työpäivän kuluessa itsenäisen tarkastelun pyytämisestä, ja siitä ilmoitetaan riidan osapuolille. Tätä aikarajaa voidaan riidan osapuolten sopimuksella pidentää. Paneeli tai itsenäinen kaupan asiantuntija voivat jakaa kustannukset tapauksen tosiseikkoihin perustuen.

f) Paneelin päätös sitoo riidan osapuolina olevia vientitavaran ennakkotarkastusyksikköä ja viejää.

8 artikla

Jokaisen jäsenvaltion on:

— toteutettava asianmukaiset toimenpiteet tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi kansallisella tasolla ja erityisesti 7 artiklassa mainitun itsenäisen uusintatarkastusmenettelyn moitteettoman toiminnan helpottamiseksi,

— nimitettävä vientitavaran ennakkotarkastukseen liittyvistä kysymyksistä vastaava vastuullinen toimenhaltija ja ilmoitettava tämän nimi ja tehtävät komissiolle.

Yhteisö ja jäsenvaltiot voivat antaa käyttäjämaille näiden pyynnöstä asiantuntija-apua vientitavaran ennakkotarkastukseen liittyvissä asioissa; tällaisen avun periaatteellisena tarkoituksena on poistaa sellaiset olosuhteet, joiden vuoksi nämä maat ovat turvautuneet vientitavaran ennakkotarkastukseen.

9 artikla

Komissio ilmoittaa WTO:n sihteeristölle tämän asetuksen antamisesta ja kaikista siihen tehtävistä muutoksista.

10 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1995.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 1994.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

H. SEEHOFER